

דִּף קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

אָסוּר נִקְמָה וּנְטִירָה - קְדוּשִׁים

”יוֹסִי, אֲפָשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַמַּחֲקָה?”
”לֹא, אֶתְמוּל בְּקִשְׁתִּי מִמֶּה מְחַדָּד וְלֹא נִתַּת לִי,
עֲכָשׂוּ אֲנִי לֹא אֶתֶן לָהּ.”

”דָּנִי, אֲפָשֶׁר לְקַבֵּל מַחֲקָה?”
בְּבִקְשָׁה, קַח. לְמִרוֹת שְׂאֵתְמוּל בְּקִשְׁתִּי מִמֶּה סָרְגַל,
וְלֹא נִתַּת לִי.”

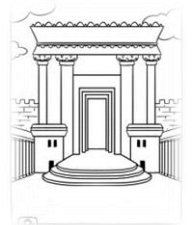
הַמוֹרָה עָצַר אֶת הַשְּׁעוּר וְאָמַר:
יוֹסִי וְדָנִי אֲנִי מִבֵּין אֶת הַהֲרַגְשָׁה שְׁלָכֶם,
אֲבָל תִּדְעוּ שֶׁעֲכָשׂוּ עֲבַרְתֶּם עַל אָסוּר תּוֹרָה:
יוֹסִי - עַל 'לֹא תִקֵּם'

אָסוּר לְנַקֵּם בְּאָדָם וּלְהִתְנַהֵג אִתּוֹ כְּפִי שְׁנֵהֵג כְּלַפֶּיהָ,
וְדָנִי - עַל 'לֹא תִטּוֹר'

אָסוּר לְשָׂמֵר עַל כַּעַס בְּלֵב, כְּשֶׁנּוֹתְנִים צְרִיף לְתֵת בְּלֵב אוֹהֵב.

אִם הַזּוֹלָת לֹא מִתְנַהֵג אִתִּי בְּאֵהָבָה וְכָבוֹד,
זֶה אוֹמֵר שֶׁעַל מְדוּתָיו הוּא צְרִיף לַעֲבֹד.
עָלִי לְשִׁמֵּשׁ דְּגָמָא, לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְנַהֵג בְּדָרוֹף טוֹבָה,
כִּן חֲבֵרִי יִלְמַד וְאוֹלֵי יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה.

עַל מְדוּת טוֹבוֹת תִּמְיֵד אֲשָׁמֵר וְלֹא אֶתֶן לְסַבִּיבָה אוֹתִי לְשִׁבּוֹר.

וְאֵהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹהָ, בְּשִׁבְלִי זוֹ לֹא סִסְמָא וְסִתָּם מְלָה.

גַּם כְּשֶׁקִּשְׁתָּה אֶתְגַּבֵּר וְכִן אֶקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה. אֵיךְ קָרָאתִי?

דֵּף קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

סְפֹר הַפְּרָשָׁה בְּקֶצֶרָה - קְדוּשִׁים

מָה לְדַעְתְּכֶם הַפְּרוּשׁ לְהִיּוֹת אָדָם קְדוּשׁ?

פְּרֹשֶׁת קְדוּשִׁים פּוֹתַחַת בְּצוּוֵי לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל:

”קְדוּשִׁים תְּהִיּוּ כִּי קְדוּשׁ אֲנִי”

הַתּוֹרָה לֹא מְסַבֶּרָה אֶת הַצּוּוֵי, אֶךְ נוֹתֶנֶת בַּפְּרָשָׁה רְשִׁימָה אֲרָכָה שֶׁל מְצוּוֹת.

הַמְצוּוֹת הַמְזְכְּרוֹת הֵן גַּם בְּתַחוּם שְׂבִיּוֹן אָדָם לְאֱלֹקִים, כְּמוֹ לְמַשָּׁל, הַחֹבֶבָה לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבָּת, אוֹ הָאֲסוּר לְעַבֵּד עֲבוֹדָה זָרָה וּלְחַקוֹת אֶת הַגּוֹיִים.

וַיֵּשׁ בָּהּ גַּם מְצוּוֹת שֶׁהֵן בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ. לְמַשָּׁל: לִתֵּת מִתְּנוֹת לְעֲנִיִּים, לֹא לְשִׁים מְכָשׁוּל בְּפָנָיו עוֹר, לֹא לְרַכֵּל, לֹא לְשִׁנְאָה, לְכַבֵּד אֶת הַזְּקֵנִים, לְעֲרוֹךְ מִשְׁפָּט צוֹדֵק וְעוֹד.

אָדָם שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּקִיּוּם מְצוּוֹת אֱלֹהֵי וּמִנְסָה לְהַדְבִּיק בְּמִדּוֹת שֶׁל הָאֱלֹקִים,

לְחַשֵּׁב פְּחוֹת עַל עֲצָמוֹ וּלְהַרְגִּישׁ תָּמִיד אֶת זוּלָתוֹ, הוּא הָאָדָם הַקְּדוּשׁ אֲלֵיו כָּל יְהוּדֵי צָרֵיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְשַׁאֵף.

אֵיךְ קְרֵאתִי?

דַּף קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

הַמַּפְתָּח לַבְּרָכָה - קְדוּשִׁים

בַּפְּרָשָׁת הַשָּׁבוּעַ כְּתוּבָה הוֹרָאָה חֲשׂוּבָה,
זֶהוּ גַם כָּלֵל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה:

"וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כָּמוֹךָ"

לְאַהֲבֵךְ אֶת הַזּוֹלָת, כָּמוֹ אֶת עַצְמְךָ.

כִּי שְׁנֵינוּ בָּנִים לְאָב אֶחָד,
שְׂאוּהֵב כָּל יְהוּדֵי בְּאֶפְן מְיָחָד.

אִם תִּבִּין שְׂכָל יְהוּדֵי הוּא אָח,
לְאַהֲבֵךְ אוֹתוֹ אַתָּה פָּשׁוּט מְכַרָּח.
גַּם אִם לְפַעֲמִים לֹא מְסַכֵּימִים,
לְעוֹלָם אֵין הָאֲחִים נִפְרָדִים.

כִּי רַק שְׁאֲנוּ יַחַד, אַבָּא נִמְצָא בְּשִׂמְחָה,
פּוֹתֵחַ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב
וְשׁוֹלֵחַ לְבָנָיו שְׂפַע וּבְרָכָה.

איך קראתי?